

සුප්පාවාසා සූත්‍රය
(උදානපාලි, බු.නි.1, 158-164 පිට)

එක් කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කුණ්ඩියා නගරය සමීපයෙහි කුණ්ඩධාන නම් වනයෙහි වැඩ වෙසෙන සමයක සුප්පාවාසා නම් කෝලිය දියණිය අරභයා මෙම සූත්‍රය දේශනා කළහ. මෙහි දැක්වෙන පරිදි සුප්පාවාසා කෝලිය දියණිය අවුරුදු හතක් තිස්සේ ගැබ්බරව සිටි අතර දින හතක් ගර්භ වේදනාවෙන් පසු වූවා ය. එම දින හත මුළුල්ලේ ඇය තියුණු වූ කටුක වූ කර්කශ වූ දුක් වේදනා වින්දා ය. සැදහැවත් ධර්මධර උවැසියක් වූ සුප්පාවාසා දියණිය තම ජීවිත අභියෝග ඉදිරියේ ධර්මයෙහි ස්ථාවරව පිහිටා තෙරුවන ප්‍රමුඛත්වයෙහි තබා ක්‍රියා කිරීමෙන් එහි ආශීර්වාදය ලබා සුවපත් වූ ආකාරය සූත්‍රයෙහි විස්තර වේ.

සුප්පාවාසා දියණිය සන්දිනක් මුල්හගබ්භ දැඩි වේදනාව යටපත් කර ගත්තී තෙරුවන් ගුණ සිහි කරමිනි. ඒ අනුව ඇය දැඩි වේදනාවෙන් පසුවෙද්දී සිහිපත් කරන්නී 'මෙබඳු දුක් දුරැලීම පිණිස දම් දෙසු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්මා සම්බුද්ධ ය. මෙබඳු දුක් දුරැලීමේ මගට පිළිපත් සංඝ රත්නය සුපිලිපත්හු ය. යම්බඳු වූ නිවනක මෙබඳු දුක් නැත්තේ ද එම නිවන ඒකාන්තයෙන් උතුම් ය.' යනුවෙන් නිතර තෙරුවන්හි ගුණ සිහි කළාය.

මෙලෙස සිටින සුප්පාවාස දියණිය දිනක් තම ස්වාමියා අමතා සඳහන් කළේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත ගොස් තමන් වෙනුවෙන් ද උන් වහන්සේට නමස්කාර කොට උන් වහන්සේගේ සුවදුක් විමසා තමා විදින තියුණු දුක් වේදනා පිළිබඳව බුදුරජාණන් වහන්සේට සඳහන් කරන ලෙසයි. තම ස්වාමි දියණියගේ ඉල්ලීම මත බුදුරජුන් වෙත ගිය කෝලිය පුත්‍රයා උන්වහන්සේට දෙවරක් ම වන්දනා කොට කෝලිය දියණිය විදින දැඩි දුක් වේදනා පිළිබඳවත් එහිදී ඇය ක්‍රියා කරන ආකාරය පිළිබඳවත් සඳහන් කළේ ය. එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ,

'සුඛිනී හෝතු සුප්පාවාසා කෝලියධීතා අරෝගා, අරෝගං පුත්තං විජායතු'නි. සහ වචනා ව පන හගවතෝ සුප්පාවාසා කෝලියධීතා සුඛිනී අරෝගා අරෝගං පුත්තං විජායයි.

යනුවෙන් 'සුප්පාවාසා කෝලිය දියණිය සුවපත් වේවා යයි ද නිරෝගී පුතකු බිහි කෙරේවා' යයි ආශීර්වාද කළහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ මෙම ආශීර්වාදයත් සමඟ සුවපත් වූ කෝලිය දියණිය නිරෝගී ව නිරෝගී පුතකු බිහිකළාය.

මේ අතර බුදුරජුන් වෙත ගිය කෝලිය පුත්‍රයා උන්වහන්සේගේ ආශීර්වාදය ද රැගෙන නිවස වෙත පැමිණි විට තම ස්වාමි දියණිය සුවපත් ව නිරෝගී පුතකු බිහිකොට ඇති ආකාරය දැක තථාගතයන් වහන්සේගේ සෘද්ධිමත් බව ගැනත් මහානුභාවය ගැනත් බෙහෙවින් පුදුමයට පත් විය. ඔහුගේ සිතෙහි මහත් වූ ප්‍රමෝදයක්, ප්‍රීතියක්, සොම්නසක් හටගත්තේ ය.

මෙලෙස සුවපත් ව නිරෝගී පුතකු බිහිකළ කෝලිය දියණිය තෙරුවන කෙරෙහි මහත් ප්‍රසාදයෙන් යුතුව තම ස්වාමිපුරුෂයා කැඳවා තමා සුවසේ නිරෝගී පුතකු බිහිකළ බව බුදුරජුන්ට දන්වා බුද්ධප්‍රමුඛ භික්ෂු සංඝයාට සන්දිනක් දානය සඳහා ආරාධනා කරන ලෙස දන්වා සිටියා ය. නැවතත් බුදුරජුන් වෙත ගිය කෝලිය පුත්‍රයා උන්වහන්සේට නමස්කාර කොට තම ස්වාමිදියණියගේ හා පුත්‍රගේ සුවපත් භාවය දන්වා සන්දිනක් තම නිවසෙහි දානය සඳහා භික්ෂු සංඝයා සමඟ වැඩිම කරවන ලෙස දන්වා සිටියේ ය.

දානය සඳහා මෙලෙස ආරාධනා ලබන විට ඊට පසුවදා බුද්ධප්‍රමුඛ සංඝය රත්නයට දානය සඳහා කලින් භාරගත් ආරාධනයක් පැවැතුණි. එම දානය මුගලන් මාහිමියන්ගේ දායක නිවසක දානයකි. මේ බව දැනගත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුගලන් මාහිමියන් කැඳවා සුප්පාවාසාවගේ තත්ත්වය පැහැදිලි කොට කලින් භාරගත් දානය පසුවට කල්දැමීමට හැකිදැයි මුගලන් මාහිමියන්ගෙන් විමසා සිටියහ. එම

නිවසට ගොස් එම දායක මහතා මුණගැසී මෙම තොරතුරු දන්වා ඔහුගේ කැමැත්තා ලබා ගැනීමට කටයුතු කරන ලෙස බුදුරජාණන් වහන්සේ මුගලන් මාහිමියන්ට ප්‍රකාශ කළහ. ඉන්පසු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට 'එසේ ය'යි පිළිතුරු දුන් මුගලන් මාහිමියන් වහන්සේ එම දායක මහතා වෙත ගොස් කරුණු දන්වා සිටියහ. මෙහි දී ඔහු සඳහන් කළේ කරුණු තුනක් පිළිබඳව ඔබ වහන්සේ මට ඇප වෙනවා නම් මගේ දානය කල් දමා ගැනීමට සූදානම් ය කියායි.

'සචේ මෙ හන්තේ අයෝග් මහාමොග්ගල්ලානො තිණ්ණං ධම්මානං පාටිභෝගෝ භෝගානාඤ්ච ජීවිතස්ස ච සද්ධා ය, කරෝතු සුප්පවාසා කෝලියධීතා සත්ත හත්තානි. පච්ඡා අහං කරිස්සාමි'

ඉදින් මහාමොග්ගල්ලාන ස්වාමීන් වහන්ස, මාගේ භෝගසම්පත්, ජීවිතය හා ශ්‍රද්ධාව යන මේ කරුණු තුන පිළිබඳව ඔබ වහන්සේ ඇප වෙනවා නම් සුප්පවාසාවගේ දානය වෙනුවෙන් මාගේ දානය කල්දීමට සූදානම්' ය කියායි. මෙහි දී මුගලන් මාහිමියන් වහන්සේ සඳහන් කළේ එම දායක මහතාගේ භෝගසම්පත් හා ජීවිතය පිළිබඳව තමන් ඇප වන බවත් ශ්‍රද්ධාව ඔහුට ම වගබලා ගන්නා ලෙසයි. මුගලන් මාහිමියන් වහන්සේ මෙසේ සඳහන් කළ කල්හි භෝග සම්පත් හා ජීවිතය පිළිබඳව උන්වහන්සේ සහතික වෙනවා නම් ශ්‍රද්ධාව පිළිබඳව තමා වගබලා ගන්නා බවත් හෙට සිට සන්දිනක් සඳහා සුප්පවාසාවගේ දානයට තමන් අනුමැතිය ලබා දෙන බවත් ය.

මෙලෙස එම උපාසක මහතාගේ අනුමැතිය ලබා නැවත බුදුරදුන් වෙත වැඩම කළ මුගලන් මාහිමියන් වහන්සේ තොරතුරු සඳහන් කොට සන්දිනක් සඳහා වූ සුප්පවාසාවගේ දානය සඳහා වූ ආරාධනය පිළිගත්හ. කෝලිය පුත්‍රයා මෙලෙස බුද්ධප්‍රමුඛ සංඝයාට සන්දිනක් සඳහා දානයට ආරාධනා කොට එය පිළිගත් බව සහතික වූ පසු ඊට සතුටු බුදුරදුන් ගරුසරු දක්වා එතැනින් නික්ම තම නිවසට ගොස් දානය සූදානම් කළේ ය. ඒ අනුව දින හතක් තම බිරිඳට හා පුතුට ආශීර්වාද පිණිස බුදුරජාණන් වහන්සේ ප්‍රධාන මහාසංඝය රත්නය විෂයයෙහි දන් පිරිනැමී ය. මෙහි දී සැරියුත් මාහිමියන් වහන්සේ, දානය අවසානයෙහි සිඟිති පුතනුවන් කැඳවා, ***'කච්චි තේ දාරක, බමනියං, කච්චි යාපනියං, කච්චි න කිඤ්චි දුක්ඛං'*** නි යනුවෙන් සුවදුක් විචාළහ. මෙහි දී එම සිඟිති දරුවා සඳහන් කළේ ***'සත්වසක් ලේ සැලියක වාසය කළ තමාට කවර නම් සුවයක් ද?'*** කියායි.

ධර්මසේනාධිපති සැරියන් මාහිමියන් වහන්සේ තම කුඩා පුතු සමඟ කථා කරනු දුටු කෝලිය බෙහෙවින් සතුටට පත් වූවා ය. කෝලිය දියණියගේ සතුටු සහගත මානසික ස්වභාවය දුටු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙබඳු තවත් පුතකු ලැබීමට කැමැති දැයි ඇයගෙන් ප්‍රශ්න කළා ය. එවිට සුප්පවාසාව සඳහන් කළේ ස්වාමීනි, මෙවැනි පුතුන් සත් දෙනෙකු වුව ද ලැබීමට තමන් කැමැති බවයි.

***'අසාතං සාතරුපෙන පියරුපෙන අප්පියං,
දුක්ඛං සුඛස්ස රුපෙන පමත්තමතිවත්තනො.'***
*අමිහිරි දෑ මිහිරි වශයෙනුත් අප්‍රිය දෑ ප්‍රිය වශයෙනුත්
දුක සැප වශයෙනුත් ප්‍රමාදී පුද්ගලයා ඉක්ම යයි.*

මෙහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අවධාරණ කරන්නේ සුප්පවාසාවගේ ආකල්පයන්හි පවත්නා බුද්ධිගෝචර නොවන බවයි. එනම් ප්‍රිය සහගත දරුවන් ලැබීම සාමාන්‍යයෙන් පිනකින් ලැබෙන ආනිසංසයක් වුව ද සසරට සාපේක්ෂව එමඟින් තමන්ට අත්වන ආදීනව සලකායි. අපට දුක ඇති වන්නේ අසුභ දෙය පිළිබඳව පවත්නා සුභ විපල්ලාසය (වරදවා වටහාගැනීම) හේතුවෙනි. එබඳු තත්වයක් මත බුදුරජාණන් වහන්සේ මෙහි දී ඉහත දැක්මකින් යුතුව ජීවිතය දෙස බැලීමට අපට උපදෙස් දෙති. ප්‍රමාදී පුද්ගලයා අමිහිරි දෑ මිහිරි ලෙසත් අප්‍රිය දෑ ප්‍රිය ලෙසත් දුක සැපක් ලෙසත් වරදවා තේරුම් ගනී. එමඟින් තව තවත් සසරෙහි දුකට පත්වන අයුරින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට මෙහි දී පෙන්වා දෙති.

සුප්පාවාසා සූත්‍රයෙන් විස්තර වන්නේ සීවලී මහරහතන් වහන්සේගේ උපත හා මුල් අවධියෙහි තොරතුරු පිළිබඳවයි. සුප්පාවාසා කෝලිය මෙහෙසියගේ හා මහාලී ලිච්ඡවී රජුගේ පුතකු ලෙස උපත ලද සීවලී කුමරු සසර මහත් පුණ්‍ය මහියක් හා ප්‍රාර්ථනා සහිතව බුදුන් සමයෙහි උපන් පින්වත් කුමරෙකි. එතුමා සත් හැවිරිදි වියේ දී ම පැවිදි ව පැවිදි වූ දා ම රහත් භාවයට පත් උතුමෙකි.

‘එතදග්ගං භික්ඛවේ, මම සාවකානං භික්ඛුනං ලාභීනං යදිදං සීවලී’

යනුවෙන් දැක්වෙන පරිදි ගෞතම සම්බුදු සසුනෙහි ප්‍රත්‍යාලාභීන් අතරින් අග තැනට පත්වූයේ සීවලී මහරහතන් වහන්සේයි. උන් වහන්සේ මෙයින් කල්ප ලක්ෂයකට පෙර ලොව වැඩසිටි පදුමුත්තර සම්බුදු සසුනෙහි ප්‍රත්‍යාලාභීන් අතුරින් එක්තරා ස්වාමීන් වහන්සේ නමක් අගතනතුරු ලබන අයුරු දක එහි සිත පහදවා ගෙන එතැන් පටන් සසර අපමණ දන් දී මතු සම්බුදු සසුනක ප්‍රත්‍යාලාභීන් අතරින් අග තනතුරු ලැබීමට ප්‍රාර්ථනා කළ උතුමෙකි. එහි ප්‍රතිඵල වශයෙන් අප සම්බුදු සසුනෙහි අගතනතුරු දීමේදී අතීතය බලා වදාළ ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේ සීවලී මහරහතන් වහන්සේට ප්‍රත්‍යාලාභීන් අතර අග තනතුරු පිරිනැමූහ.

බුදුරජාණන් වහන්සේ සංඝයා කැටුව දීර්ඝ ධර්මචාරිකාවන්හි යෙදෙන අවස්ථාවන්හි දී අතරමග දානයෙන් අඩුපාඩුවක් නොවනු සඳහා සීවලී මාහිමියන් ද කැඳවා ගෙන ගිය අයුරු බෞද්ධ සාහිත්‍යයෙහි සඳහන් වේ. සීවලී මාහිමියන් තුළ පැවැති මහත් පුණ්‍ය මහිමය නිසා අන් අයට ද එයින් ප්‍රතිඵල ලැබුණු අයුරු දක්නට ලැබේ.

සූත්‍රයේ දැක්වෙන පරිදි සීවලී මාහිමියන්ගේ මාපියන් දෙදෙනා පින්වත් අය වූහ. මෙබඳු පින්වත් කුමරකු ලැබුණේ එම පිනෙහි ආනිසංස වශයෙනි. මෙලෙස ලැබුණු පින්වත් කුමරු ආධ්‍යාත්මික දියුණුව අපේක්ෂාවෙන් සසර විමුක්තිය උදෙසා සම්බුදු සසුනට පූජා කළ අයුරු ආදර්ශවත් ය. මෙලොව උපදින දරුවන් ආධ්‍යාත්මික වශයෙන් දියුණුවනු දැකීම දෙමාපියන්ගේ පරම අභිලාශය විය යුතු ය. දෙමාපියන්ගේ සාමාන්‍ය බලාපොරොත්තු තම දරුවන් අධ්‍යාපනය, ධනය, සමාජ මට්ටම ආදී තත්වයන්ගෙන් ඉහළට පත්වනු දැකීමයි. එහෙත් ශ්‍රද්ධාවන්ත නුවණැති මව්පියවරුන් වඩාත් සතුටු වන්නේ තම දරුවන් ශ්‍රද්ධා, ශීල, ප්‍රඥාදී ගුණයන්ගෙන් ඉහළට යනු දැකීමෙනි. ගෞතම සම්බුදු සසුන ශෝභමාන කළ බොහෝ ස්වාමීන් වහන්සේලාගේ මව්පියවරු සැදහැ සිතින් තම පින්වත් දරුවන් සසුනට පුදා ඔවුන් ආධ්‍යාත්මිකව දියුණු වනු දක අපමණ සතුටට පත් වූහ. සසර විමුක්තිය සඳහා තමනුත් එයින් කුසල් වඩා ගත්හ.

සිගාලෝවාද සූත්‍රයෙහි දැක්වෙන පරිදි දරුවන්ට සාමාන්‍ය අධ්‍යාපනය ලබා දෙන අතර ඔවුන් පාපයෙන් මුදවා (පාපා නිවාරණන්ති) යහපතෙහි කුසලයෙහි යෙදවීම (කල්‍යාණේ නිවේසෙන්ති) දෙමාපියන්ගේ ප්‍රධාන වගකීමකි. එහි දී තමන්ට වඩා තම දරුවන් ගුණ නුවණින් ඉහළට පත්කොට අතිජාත දරුවන් තැනීම දෙමාපියන් සතු යුතුකමකි. එසේ අපහසු නම් අඩු තරමින් තමන්ට හා සමාන ගුණ නුවණින් යුතු (අනුජාත) හෝ දරුවන් තැනීමට උත්සාහවත් විය යුතු ය.

දරුවන් තනන සැදහැවත් නුවණැති මව්පියන්ට බුදුරදුන් අනුශාසනා කරන්නේ චිත්ත ගෘහපති, හස්වාලවක, නන්දමාතා, බුජ්ජුත්තරා වැනි ගෘහස්ථ උතුමන් ආදර්ශයට ගන්නා ලෙසයි. පැවිදි හික්ෂු හික්ෂුණින්ට ආදර්ශ වශයෙන් දක්වා ඇත්තේ සැරියුත්, මුගලන්, බේමා, උප්පලවණ්ණා වැනි මහරහතන් වහන්සේලාගේ වර්තයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආදර්ශ වශයෙන් ඉදිරිපත් කරන්නේ ආධ්‍යාත්මික මට්ටමෙහි ඉහළ ම සිටි උතුමන්ගේ වර්තාදර්ශයි. මේ අනුශාසනා ශ්‍රවණය කළ සැදහැවත් උවැසි උවැසුවත් තම දරුවන්ට ශාසනික වර්ප්‍රසාද ලබා දී ඔවුන් මගඵල ලැබීමට උනන්දු කළ අයුරු බෞද්ධ පොත පතෙහි දැක්වේ. සුප්පාවාසා, කුමාරකාශ්‍යප මාහිමියන්ගේ මව, හද මාහිමියන්ගේ මව, සැරියුත් හිමියන්ගේ මව ආදී පින්වත්හු මෙලෙස ක්‍රියා කළ අයුරු දක්නට ලැබේ.

The Discourse about *Suppavāsā*

Thus I heard: At one time the Gracious One was dwelling near Kuṇḍiya, at Kuṇḍadhāna Wood. Then at that time the Koliyan lady Suppavāsā was with child for seven years, and for seven days it was lost in the womb and couldn't be delivered. While she was affected by painful, sharp, harsh, and bitter feelings, she consented to three thoughts: "For sure the Gracious One is a Perfect Sambuddha, who teaches the Dhamma for the giving up of suffering such as this; for sure the Gracious One's Community of disciples are good in their practice, who practice for the giving up of suffering such as this; it is sure that Emancipation is truly happy, where suffering such as this is not found."

Then the Koliyan lady Suppavāsā addressed her husband, saying: "Come, Master, you must go to the Gracious One, and after going, in my name you should worship the Gracious One's feet with your head, and ask if he is free from affliction, free from sickness, in good health, strong, and living comfortably, and say: 'The Koliyan lady Suppavāsā, reverend Sir, worships the Gracious One's feet with her head, and asks if you are free from affliction, free from sickness, in good health, strong, and living comfortably?' And please say this: 'The Koliyan lady Suppavāsā, reverend Sir, has been with child for seven years, and for seven days it has been lost in the womb. While she is affected by painful, sharp, harsh, and bitter feelings, she consents to three thoughts: "For sure the Gracious One is a Perfect Sambuddha, who teaches the Dhamma for the giving up of suffering such as this; for sure the Gracious One's Community of disciples are good in their practice, who practice for the giving up of suffering such as this; it is sure that Emancipation is truly happy, where suffering such as this is not found." ' ' "

"That is the best thing" said the Koliyan gentleman, and after replying to Suppavāsā the Koliyan lady, he went to the Gracious One, and after going and worshipping the Gracious One, he sat down on one side. While sat on one side that Koliyan gentleman said this to the Gracious One:

"The Koliyan lady Suppavāsā, reverend Sir, worships the Gracious One's feet with her head, and asks if you are free from affliction, free from sickness, in good health, strong, and living comfortably? And she says this: 'The Koliyan lady Suppavāsā, reverend Sir, has been with child for seven years, and for seven days it has been lost in the womb. While she is affected by painful, sharp, harsh, and bitter feelings, she consents to three thoughts: "For sure the Gracious One is a Perfect Sambuddha, who teaches the Dhamma for the giving up of suffering such as this; for sure the Gracious One's Community of disciples are good in their practice, who practice for the giving up of suffering such as this; it is sure that Emancipation is truly happy, where suffering such as this is not found." "

"Happy may the Koliyan lady Suppavāsā be, and healthy, and may she give birth to a healthy son." And with this word of the Gracious One, the Koliyan lady Suppavāsā became happy and healthy, and gave birth to a healthy son.

“Yes, reverend Sir” said the Koliyan gentleman, and after greatly rejoicing and gladly receiving this word of the Gracious One, rising from his seat, worshipping and circumambulating the Gracious One, he returned to his own home.

The Koliyan gentleman saw that the Koliyan lady Suppavāsā was happy and healthy, and had given birth to a healthy son. Having seen that, it occurred to him:

“Surely it is wonderful, surely it is marvellous, the Realised One’s great power and great majesty, in as much as this Koliyan lady Suppavāsā, with this word of the Gracious One, became happy and healthy, and to a healthy son gave birth”, and he was elated, gladdened, joyful and happy.

Then the Koliyan lady Suppavāsā addressed her husband, saying: “Come, Master, you must go to the Gracious One, and after going, in my name you should worship the Gracious One’s feet with your head, and say: ‘The Koliyan lady Suppavāsā, reverend Sir, worships the Gracious One’s feet with her head.’ And please say this: ‘The Koliyan lady Suppavāsā, reverend Sir, was with child for seven years, and for seven days it was lost in the womb, but now she is happy and healthy, and has born a healthy son. For seven days she invites the Community of monks, with the Buddha at its head, for a meal. May the Gracious One consent, reverend Sir, to seven meals from the Koliyan lady Suppavāsā together with the Community of monks.’

“That is the best thing”, said the Koliyan gentleman, and after replying to Suppavāsā the Koliyan lady, he went to the Gracious One, and after going and worshipping the Gracious One, he sat down on one side. While sat on one side the Koliyan gentleman said this to the Gracious One:

“The Koliyan lady Suppavāsā, reverend Sir, worships the Gracious One’s feet with her head. And she says this: ‘The Koliyan lady Suppavāsā, reverend Sir, was with child for seven years, and for seven days it was lost in the womb, but now she is happy and healthy, and has born a healthy son. For seven days she invites the Community of monks, with the Buddha at its head, for a meal. May the Gracious One consent, reverend Sir, to seven meals from the Koliyan lady Suppavāsā together with the Community of monks.’

Then at that time a certain lay follower had invited the Community of monks with the Buddha at its head to a meal on the morrow. Now that lay follower was venerable Mahāmogallāna’s supporter. Then the Gracious One addressed venerable Mahāmogallāna, saying: “Come, Moggallāna, you must go to that lay follower, and after going, please say this to that lay follower: ‘Friend, the Koliyan lady Suppavāsā was with child for seven years, and for seven days it was lost in the womb, but now she is happy and healthy, and has born a healthy son. For seven days she has invited the Community of monks, with the Buddha at its head, for a meal, please let the Koliyan lady Suppavāsā make her seven meals.’ Afterwards he can make his—he is your supporter.”

“Yes, reverend Sir,” said venerable Mahāmogallāna, and after replying to the Gracious One, he went to that lay follower, and after going, he said this to that lay follower:

“Friend, the Koliyan lady Suppavāsā was with child for seven years, and for seven days it was lost in the womb, but now she is happy and healthy, and has born a healthy son. For seven days she has invited the Community of monks, with the Buddha at its head, for a meal. Let the Koliyan lady Suppavāsā make her seven meals, and afterwards you can make yours.”

“If, reverend Sir, master Mahāmogallāna is my surety for three things—for wealth, for life, and for faith—the Koliyan lady Suppavāsā may make her seven meals, and afterwards I will make mine.”

“For two things, friend, I am your surety—for wealth and for life—but for faith you are the surety.”

“If, reverend Sir, master Mahāmogallāna is my surety for two things—for wealth and for life—the Koliyan lady Suppavāsā may make her seven meals, and afterwards I will make mine.”

Then venerable Mahāmogallāna, after conciliating that lay follower, went to the Gracious One, and after going, he said this to the Gracious One: “That lay follower has been conciliated by me, reverend Sir, let the Koliyan lady Suppavāsā make her seven meals, and afterwards he can make his.”

Then the Koliyan lady Suppavāsā for seven days with her own hand served and satisfied the Community of monks with the Buddha at its head with excellent comestibles and edibles. Then she made the little boy worship the Buddha, and the whole Community of monks.

Then venerable Sāriputta said this to that little boy: “Can you bear up, little boy? Can you carry on? Do you have any pain?”

“How, reverend Sāriputta, can I bear up? How can I carry on? For seven years I have been living in a bloodbath.”

Then it occurred to the Koliyan lady Suppavāsā: “My son is consulting with the general of the Dhamma,” and she became elated, gladdened, joyful and happy. Then the Gracious One after seeing that the Koliyan lady Suppavāsā was elated, gladdened, joyful and happy, said this to the Koliyan lady Suppavāsā: “Suppavāsā, do you long for another such son?”

“Gracious One, I long for another seven such sons.” Then the Gracious One, having understood the significance of it, on that occasion uttered this exalted utterance:

“The disagreeable in an agreeable form, the unlovely in a lovely form, The painful in the form of pleasure, overcome the heedless one.”

May the Triple Gem Bless You!

නෙරුවන් සරණයි!

May All Beings be Well, Happy and Peaceful!

සියලු සත්ත්වයෝ සුවපත් වෙත්වා!

(Rainy Season Dhamma Discussion of Los Angeles Buddhist Vihara in Pasadena.)

පැසිෆිකාහි ලොස් ඇන්ජලිස් බෞද්ධ විහාරස්ථානයෙහි
2016 (බු.ව. 2560) වස් සමයෙහි ධර්මදේශනය (9/25/2016)